

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **Ing. R. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **KRALUPOL, a.s.**, IČ 49679597, se sídlem Jandova 10/3, Praha 9, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem, se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc, o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2014, č. j. 22 A 65/2013 – 41,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen na účet č. 2108429676/2700 do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2013, č. j. KUOK 31277/2013, ve znění opravného usnesení ze dne 19. 4. 2013, č. j. KUOK 38097/2013 (dále také „napadené rozhodnutí“) žalovaný rozhodl o odvoláních podaných proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, oddělení územně správního ze dne 5. 10. 2012, č. j. SMOI/148750/2012/OS/US/Sev (dále jen „stavební úřad“) o umístění stavby „Rozšíření technologie daňového skladu LPG“ na pozemku parc. č. 1575/1 v k. ú. Horka nad Moravou tak, že v I. výroku zamítl mimo jiné odvolání žalobce jako nepřipustné, ve II. výroku zamítl odvolání obce Horka nad Moravou a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a ve III. výroku zrušil usnesení stavebního úřadu ze dne 18. 9. 2012, č. j. SMOL/140037/2012/OS/US/Sev, kterým bylo rozhodnuto o účastenství obce Křelov – Břuchotín v předmětném územním řízení.

Proti rozhodnutí žalovaného se u Krajského soudu v Ostravě žalobce bránil žalobou ze dne 17. 6. 2013, v níž navrhoval zrušit napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 12. 6. 2014, č. j. 22 A 65/2013 zrušil napadené rozhodnutí v jeho prvním výroku a v tomto rozsahu vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (I. výrok rozsudku), ve zbylé části byla žaloba zamítnuta. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků řízení na jejich náhradu nemá právo.

Rozsudek krajského soudu, a to jeho první výrok, napadla osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností ze dne 18. 9. 2014. Vytýkala, že v rozporu s § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nebyla vyrozuměna o probíhajícím řízení před krajským soudem, s rozsudkem krajského soudu se seznámila teprve nahlédnutím do spisu žalovaného dne 16. 9. 2014, avšak je přesvědčena, že rozsudek krajského soudu není správný a její práva byla porušena.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 4 As 191/2014 - 14 byla stěžovatelka vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a také k doplnění kasační stížnosti tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů rozsudek krajského soudu napadá ve smyslu § 37 odst. 3 věty první a § 106 odst. 1 s. ř. s. Součástí tohoto usnesení bylo i poučení o následcích nesplnění uložených povinností.

Dne 7. 10. 2014 poté, co stěžovatelka řádně uhradila soudní poplatek za kasační stížnost, avšak dříve, než uplynula soudem stanovená lhůta k doplnění kasační stížnosti a než Nejvyšší správní soud mohl o kasační stížnosti rozhodnout, stěžovatelka vzala kasační stížnost zpět.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. *navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.* Podle ustanovení § 47 písm. a), část věty před středníkem s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.* V souladu s ustanovením § 120 s. ř. s. se citovaná ustanovení použijí přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

Jelikož zpětvzetí kasační stížnosti je vyjádřením práva stěžovatelky disponovat řízením, jehož zahájení iniciovala, přitom projev vůle stěžovatelky obsažený v podání ze dne 7. 10. 2014 nevzbuzuje pochybnosti o tom, že navrhuje řízení o kasační stížnosti zastavit, Nejvyšší správní soud v souladu s tímto projevem vůle stěžovatelky řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2014, č. j. 22 A 65/2013 – 41 podle § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno. V posuzované věci je přitom třeba za účastníky řízení považovat nejen žalobce a žalovaného, kteří vystupovali jako účastníci řízení již v řízení před krajským soudem, ale také stěžovatelku s poukazem na § 105 odst. 1 s. ř. s.

Podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích *soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.* Podle odstavce 5 téhož ustanovení *v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.* Jelikož k zastavení řízení o kasační stížnosti, o níž lze rozhodnout bez jednání (§ 109 odst. 2 s. ř. s.) došlo dříve, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, jsou splněny podmínky pro vrácení

soudního poplatku. Protože stěžovatelka uhradila soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, činí poměrná část soudního poplatku, která bude stěžovatelce vrácena podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, částku 4.000 Kč. Tato částka bude vrácena ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení na účet stěžovatelkou pro tento účel sdělený.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Jiřím Pallou v právní věci žalobce: **Ing. R. B.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **KRALUPOL, a.s.**, IČ 49679597, se sídlem Jandova 10/3, Praha 9, zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem, se sídlem Wellnerova 1322/3C, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2014, č. j. 22 A 65/2013 - 41,

t a k t o :

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014, č. j. 4 As 191/2014 - 23, se ve III. výroku opravuje tak, že správně zní:

- III.** Osobě zúčastněné na řízení **se vrací** soudní poplatek ve výši 4.000 Kč, který bude z účtu Nejvyššího správního soudu vyplacen na účet č. 2108429676/2700 do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 15. 4. 2013, č. j. KUOK 31277/2013, ve znění opravného usnesení ze dne 19. 4. 2013, č. j. KUOK 38097/2013 (dále také „napadené rozhodnutí“), žalovaný rozhodl o odvoláních podaných proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, oddělení územně správního ze dne 5. 10. 2012, č. j. SMOI/148750/2012/OS/US/Sev (dále jen „stavební úřad“), o umístění stavby „Rozšíření technologie daňového skladu LPG“ na pozemku parc. č. 1575/1 v k. ú. Horka nad Moravou tak, že ve I. výroku zamítl mimo jiné odvolání žalobce jako nepřípustné, ve II. výroku zamítl odvolání obce Horka nad Moravou a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil a ve III. výroku zrušil usnesení stavebního úřadu ze dne 18. 9. 2012, č. j. SMOL/140037/2012/OS/US/Sev, kterým bylo rozhodnuto o účastenství obce Křelov - Břuchotín v předmětném územním řízení.

Proti rozhodnutí žalovaného se u Krajského soudu v Ostravě žalobce bránil žalobou ze dne 17. 6. 2013, v níž navrhoval zrušit napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Rozsudek krajského soudu, a to jeho první výrok, napadla osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností ze dne 18. 9. 2014 s odůvodněním, že nebyla vyrozuměna o probíhajícím řízení před krajským soudem, s rozsudkem krajského soudu se seznámila teprve

nahlédnutím do spisu žalovaného dne 16. 9. 2014, avšak je přesvědčena, že rozsudek krajského soudu není správný a její práva byla porušena.

Dne 7. 10. 2014 stěžovatelka vzala kasační stížnost zpět a Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. a) část věty před středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 téhož zákona řízení usnesením ze dne 9. 10. 2014, č. j. 4 As 191/2014 - 23, zastavil. Současně ve III. výroku tohoto usnesení rozhodl podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích o vrácení poměrné části soudního poplatku ve výši 4.000 Kč žalobci.

Kasační stížnost, za kterou byl soudní poplatek v zákonem stanovené výši 5.000 Kč vybrán, však podala osoba zúčastněná na řízení, která také byla povinna za kasační stížnost soudní poplatek uhradit, což řádně splnila dne 3. 10. 2014, jak se podává ze Záznamu o složení ze dne 6. 10. 2014 na č. l. 18 spisu sp. zn. 4 As 191/2014.

Nejvyšší správní soud se s ohledem na shora uvedené dopustil ve III. výroku usnesení ze dne 9. 10. 2014, č. j. 4 As 191/2014 - 23, zjevné nesprávnosti, když rozhodl o tom, že soudní poplatek (jeho poměrná část podle § 10 odst. 3 věta první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) se namísto osobě zúčastněné na řízení vrací žalobci.

Proto Nejvyšší správní soud provedl ve smyslu § 54 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. a § 120 s. ř. s. opravu III. výroku uvedeného usnesení tak, jak má správně znít, tedy že poměrná část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč se vrací osobě zúčastněné na řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. října 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu